DOMSTOLENS DOM

7. marts 1995 *

I sag C-130/91 REV.,

ISAE/VP (Instituto Social de Apoio ao Emprego e à Valorização Profissional), Lissabon,

og

Interdata (Centro de Processamento de Dados Ld.ª), Lissabon,

ved advokat Agostinho Amado Rodrigues, Pç. do Campo Pequeno, 50 — 2° Esq., 1000 Lissabon,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Ana Maria Alves Vieira, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

* Processprog: portugisisk.

hvori der er fremsat begæring om ekstraordinær genoptagelse af sag C-130/91, ISAE/VP og Interdata mod Kommissionen, i hvilken Domstolen afsagde kendelse den 14. januar 1992 (Sml. I, s. 69),

har

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene F.A. Schockweiler, P.J.G. Kapteyn, C. Gulmann og P. Jann samt dommerne G.F. Mancini, C.N. Kakouris, J.C. Moitinho de Almeida, J.L. Murray (refererende dommer), D.A.O. Edward, J.-P. Puissochet, G. Hirsch og H. Ragnemalm,

generaladvokat: P. Léger
justitssekretær: R. Grass,

efter at have hørt generaladvokaten,

afsagt følgende

Dom

1 Ved begæring indleveret til Domstolens Justitskontor den 11. august 1994 har selskaberne ISAE/VP — Instituto Social de Apoio ao Emprego e à Valorização Profissional — og Interdata — Centro de Processamento de Dados Ld.ª — i medfør af artikel 41 i EØF-statutten for Domstolen begæret ekstraordinær genoptagelse af sag C-130/91, ISAE/VP og Interdata mod Kommissionen (Sml. I, s. 69), i hvilken Domstolen afsagde kendelse den 14. januar 1992.

2 Ved denne kendelse besluttede Domstolen at afvise sagen, i hvilken der var nedlagt påstand om annullation af en beslutning, som Kommissionen på et ukendt tidspunkt skulle have truffet om ikke at udbetale tidligere godkendte tilskud fra Den

Europæiske Socialfond i forbindelse med ansøgningerne om tilskud nr. 87.0730/P1, 88.0705/P1 og 88.0706/P1.

3 Til støtte for deres begæring har andragerne henvist til seks dokumenter, af hvilke fire var bilagt genoptagelsesbegæringen, mens de resterende to blev fremsendt efterfølgende og blev modtaget på Domstolens Justitskontor den 3. oktober 1994. Ifølge andragerne har Kommissionen vedvarende udskudt betalingen af de anførte beløb, som den anerkender at være skyldig. Andragerne har derfor anmodet Domstolen om at genoptage behandlingen af hovedsagen og opfordre Kommissionen til at fremsætte sine bemærkninger til genoptagelsesbegæringen eller frivilligt betale de skyldige beløb.

4 Kommissionen har gjort gældende, at genoptagelsesbegæringen bør afvises, for så vidt som de omstændigheder, andragerne har gjort gældende, ikke var ukendte for Domstolen og for den part, der begærer sagen genoptaget, jf. EØF-statuttens artikel 41.

5 Inden Domstolen tager stilling til, om den fremsatte begæring kan antages til realitetsbehandling, bemærkes, at artikel 41, stk. 1, i EØF-statutten for Domstolen har følgende ordlyd: »En pådømt sag kan kun begæres genoptaget af Domstolen, hvis der fremkommer en faktisk omstændighed af afgørende betydning, der inden dommens afsigelse var ukendt for Domstolen og for den part, der begærer sagen genoptaget.«

6 Det følger heraf, at genoptagelse ikke er en appelmulighed, men et ekstraordinært retsmiddel, som giver mulighed for at anfægte en endelig doms retskraft på grund af de konstateringer af faktiske omstændigheder, som den dømmende myndighed

har baseret sig på. Genoptagelse forudsætter, at der er fremkommet omstændigheder af faktisk art, som er tidligere end dommens afsigelse, og som indtil da var ukendt for den ret, som har afsagt dommen, samt for den part, der begærer genoptagelse, og som, såfremt retten kunne have taget dem i betragtning, ville have kunnet føre til en anden afgørelse af tvisten end den trufne (jf. senest Domstolens kendelse af 25.2.1992, sag C-185/90 P-REV., Gill mod Kommissionen, Sml. I, s. 993, præmis 12).

7 I de dokumenter, andragerne har indleveret til Domstolen, er der imidlertid ikke indeholdt omstændigheder af faktisk art, som er tidligere end dommens afsigelse som anført i den nævnte dom.

8 Heraf følger, at Domstolens kendelse af 14. januar 1992 ikke kan være genstand for en begæring om ekstraordinær genoptagelse baseret på, at der hævdes at foreligge en ny faktisk omstændighed.

9 Følgelig vil begæringen om ekstraordinær genoptagelse af den sag, hvori Domstolen har afsagt kendelse den 14. januar 1992, i medfør af artikel 100, stk. 1, i Domstolens procesreglement være at afvise.

Sagens omkostninger

10 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, der taber sagen, til at betale sagens omkostninger. Da andragerne har tabt sagen, bør de betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN

1) Begæringen om ekstraordinær genoptagelse afvises.

2) Andragerne betaler sagens omkostninger.

Rodríguez Iglesias Schockweiler Kapteyn

Gulmann Jann

Mancini Kakouris Moitinho de Almeida

Murray Edward

Puissochet Hirsch Ragnemalm

Afsagt i lukket møde i Luxembourg den 7. marts 1995.

R. Grass G.C. Rodríguez Iglesias

Justitssekretær Præsident